

Zieke dieren krijgen hulp

Pabo-student Sonja vertelt in dit artikel hoe ze tijdens de OGO-minor een rijk aanbod ontwerpt voor haar groep kleuters vanuit het bos dat vlak bij de school ligt.

Tijdens mijn studie merk ik dat ik heel enthousiast word van thematisch werken. Ik vind het belangrijk dat het onderwijs aan jonge kinderen aansluit bij de ontwikkelingsfase waarin het kind zich bevindt. Onderwijs dat gericht is op de totale ontwikkeling van het kind heeft mijn voorkeur en daarom heb ik ervoor gekozen de OGO-minor te gaan doen. Ik heb deze minor met heel veel plezier afgerond en werd door mijn docent Ilse Polhuijs gevraagd of ik een stukje over mijn ervaring met OGO voor *Zone* wil schrijven.

Ik ben al een aantal jaren werkzaam als leerkrachtondersteuner en daarnaast volg ik als student de deeltijd-pabo. De kleuters werken op mijn school thematisch. De groep werkt meestal twee tot drie weken aan een thema. Voor de OGO-minor moesten we zes weken werken aan een thema. Dat vond ik

lang, maar door het enthousiasme en de betrokkenheid van de kinderen en collega's werd ik ook enthousiast en liep het thema 'eigenlijk vanzelf'. Doordat je binnen het thema over verschillende onderwerpen aan het werk bent, blijft het thema de kinderen boeien.

Bij de keuze van het thema is het belangrijk dat ik weet wat de kinderen interessant vinden, zodat ik daarbij aan kan sluiten met het thema. In de wijk waar de school staat is een bos, waar de kinderen vaak spelen. Het was herfst en dan verandert er veel in de natuur. Kinderen zien de veranderingen en hebben daar vragen over, ze zijn er nieuwsgierig naar en dan vooral naar de dieren die in het bos leven en in hun tuin scharrelen. Op het schoolplein bij het buitenspelen werd er naar slakken, eikels en hazelnoten gezocht. Dit geeft mij aanknopings-

punten om een betekenisvol thema te kiezen waar de kinderen persoonlijk bij betrokken zijn.

SOCIAAL-CULTURELE PRAKTIJK ALS UITDAGING

Tijdens de minor worden we door de docenten uitgedaagd om een sociaal-culturele praktijk met de kinderen op te zetten: hoeken waarin de kinderen de echte wereld na kunnen spelen, compleet met rollen en de handelingen die daarbij horen. De boswachter is de rode draad in het thema. Elke startactiviteit begint met een filmpje, waarin de boswachter de kinderen een vraag stelt of een brief voor hen heeft. Hij vraagt of ze hem willen helpen bij het onderzoeken welke dieren er in het bos leven, wat ze eten en hoe ze wonen en slapen. In een woordveld schrijven we op wat we al weten en daarna onderzoeken we samen welke dieren er in het bos leven, hoe ze eruitzien, wat ze eten en waar ze wonen en slapen. We snuffelen in boeken, bekijken internet filmpjes, luisteren naar verhalen en zoeken buiten in de omgeving van de school naar poepjes, holletjes, kastanjes, beukenootjes, paddenstoelen en nog veel meer. We krijgen bezoek van een valkenier die verschillende roofvogels meeneemt, waaronder een uil. We pluizen braakballen om te ontdekken wat de uil precies eet.

De kinderen raken super enthousiast en komen al snel met ideeën hoe we de boshoeck kunnen inrichten. We verzamelen bladeren en bosvruchten. De kinderen maken holletjes waar de dieren in kunnen slapen. Bij de volgende startactiviteit vraagt de

boswachter in een brief of de kinderen hem kunnen helpen bij het verzorgen van de zieke dieren in het bos. Tijdens het brainstormen met de kinderen hierover vraag ik hun: 'Waar breng je dieren heen die ziek zijn?' De kinderen komen al snel met het idee om een dierenopvang te gaan maken. Met een dierenarts, een assistent en verzorgers. Een aantal kinderen is al weleens bij de dierenarts geweest en ze vertellen wat er gebeurt bij de dierenopvang. Samen bedenken we verschillende rollen die we kunnen spelen. De hoek wordt gevuld met spullen van thuis, dierenknuffels, doktersspullen, een weegschaal en meetlint en de kinderen maken hokken in de bouwhoek. Het zijn rijke, uitdagende hoeken, waarin ze zelf mogen ontdekken, experimenteren en spelen.

EEN GOED VERHAAL

De zieke dieren worden door de kinderen uit het bos naar de dierenopvang gebracht, waar ze verzorgd worden.

Daar weegt de dierenassistent het dier en meet hij de lengte met een meetlint. De kinderen noteren dit op de intakeformulieren (Hoek Egelopvang - Klas Van Juf Linda, 2024). Daarna worden de dieren gewassen en gevoed door de verzorgers en de dierenarts geeft de dieren hun medicijnen. Als het dier beter is, brengen we het naar de bouwhoek, waar het verder kan herstellen. Uiteindelijk wordt het dier weer in het bos vrijgelaten. Er ontstaat een prachtig rollenspel in de verschillende hoeken en de kinderen komen zelf weer met nieuwe ideeën, waardoor het spel nog meer diepgang krijgt.

REFLECTIE OP MIJN LEERKRACHTHANDELEN

Een van de onderdelen van de minor was het uitvoeren van een onderzoek, waarmee ik mijn eigen handelen als OGO-leerkracht wil versterken en het spel van de kinderen wil verbreden en verdiepen, door te observeren, mee te spelen in

een andere rol en tijdens het rollenspel impulsen te geven. Ik leer hoe waardevol het is voor het spel van de kinderen als ze zelf mogen meedenken over de materialen, het spelverhaal, de inrichting en de rollen. En hoe ik ze kan stimuleren om te gaan samenwerken om zo van en met elkaar leren. In het boek van Janssen-Vos & Van der Meer (2024) staat dat je door het spel te verbinden met aspecten uit onze cultuur, je het kunt uitbreiden met nieuwe kennis. Dat heb ik met dit thema echt ervaren.

We sluiten het thema af met een lampionnenfeest. De boswachter bedankt de kinderen voor het verzorgen van de dieren en hij heeft een plannetje bedacht: omdat de dieren klaar zijn voor hun winterslaap, mogen de kinderen met hun lampion ter afsluiting een liedje zingen voor alle dieren. Het thema is een groot succes!

i Sonja Oosterhof werkt als leraarondersteuner op basisschool CBS de Maarsborg in Stadskanaal en is daarnaast deeltijd-pabostudent aan de hogeschool Viaa in Zwolle.

Literatuur

Janssen-Vos, F. & Van der Meer, L. (2024). *Basisontwikkeling voor peuters en de onderbouw*. Van Gorcum.